

ſom der herfra ikke er blevet Lovet Noget om, vi have intet Loſte givet om, at Miniſteriet ikke kan blive tiltalt. Men det ærede Medlem mener vel, ſaaledes ſom jeg har hørt det og læst det i Regjeringens egne Blade, at en Rigsret behøver man ikke at være bange for, for den beſtaar af de Folk, ſom ſelv have været med til hele Hiſtorien, og de ville ikke kunne dømme deres Medſkyldige. Det er ganſke viſt en Betragtningſmaade, ſom mulig kunde gøres gjældende i en mindre Provindſkjøbſtab; hvis der en Mand havde begaaet noget mindre Lovligt, vilde det maatte hjælpe ham til at ſlippe ved Underretten, at der blev anvendt et eller andet Prokuratorſkreb, men lige over for den offentlige Bevidſthed i Landet vil ſligt ikke hjælpe Regjeringen det Mindſte. Det vilde ſnarere være værre for Regjeringen at blive fritjendt ved en ſaadan Rigsretsdom, end om den ſlet ikke var bleven tiltalt. En Regjering, om hvem det ſtod faſt i hele den offentlige Bevidſthed, at den havde brudt Grundloven, fordi den ikke kunde hævde ſin Magtſtilling paa nogen anden Maade end ved et klart Grundlovsbrud, vilde kun forøge den Mangel paa Agtelse, for ikke at ſige den Foragt, ſom den havde ſamlet om ſig hos Alt, hvad der her i Landet ſætter ſig ud over Eggenytten, hvis den ſøgte at ſtaffe ſig Hjælp ved den Slags Rigsretsdomme. Nei, Dommen over en ſaadan Regjerings Handlemaade vil her til Lands blive den ſamme, ſom den har været i alle europæiſke Lande og ogſaa herhjemme lige ſiden 1789. Denne Dom ſældes ikke hver Dag eller hvert Halvaar, men fra Tid til anden, og hver Generation oplever en eller to ſaadanne Domme, og den er ganſke anderledes virkſom end en Rigsretsdom.

Til den høitærede Indenrigsminiſter maa det være mig tilladt at ſige, at jeg efter hans Udtaleſer ganſke viſt maa erkjende at det ikke har været hans Henſigt ved ſin Forſlag at ſkrede Vanſkeligheder. Jeg forſtod ham nemlig ſaaledes, at i Jalb han mødte Modſtand fra dette Thingſide, agtede han at rette ſig efter vort Votum, og vilde alſaa ikke gjøre Spørgſmaalet til et Stridsspørgſmaal. Men jeg kan ikke tie til hans Udtaleſe om, at han vil betragte ſig ſom berettiget til paa forventet Tillægsbevilling at afholde de Udgifter, der ere nødvendige til Ruinens Bevarelſe. Jeg kan ikke og vil ikke fremkomme med nogen Udtaleſe, ved hvilken den høitærede Miniſter kan ſige, at han har ſaaet Thingets Samtykke til denne Bevilling, thi det er ikke givet. Den høitærede Miniſter kunde i Ar have ſikret ſig

den fornødne Bevilling ved et Votum fra Thingets Side, derſom han i Tide havde fremsat Lovforſlaget her. Det havde været muligt for den meget ærede Miniſter at gjøre det enten ved at fremsætte ſelve Planen forſt i Folkethinget, hvilket vilde have været rimeligt nok, da det er en med ſtore finantiſſelle Udgifter forbunden Plan, men i alle Tilfælde kunde Miniſteren paa Finantsloven inden den forlod Thinget, have ſikret ſig en mindre Bevilling til Ruinens Bevarelſe, hvis han havde ønsket noget Saadant. Jeg kan ikke fritjende den høitærede Miniſter for Skyld i ſaa Henſeende, naar der ikke er ſtaffet en ſaadan Bevilling tilveie, og jeg vil ikke paa Thingets Vegne udiale Nogetſomhelſt, ſom kunde ſe ud ſom en Godtjendſe af den Opfattelſe, at han paa forventet Tillægsbevilling kan gjøre, hvad han vil. — Til det ærede Medlem ſom fører Ordet for Mindretallet, det ærede Medlem for Kjøbenhavnſ 4de Valgtreds (Scharling) ſtal jeg bemærke, at hans hele Opfattelſe ikke ſtemmer med min om Udfigten til Enighed. Det ærede Medlem ſtiller ſig ikke paa et finantiſſelt Standpunkt. Det ærede Medlem ræſonerer ſaaledes: Her er en hel Maſſe Bevillinger, der tilſammen udgjøre 3³/₄ Million, og dem kunde Modſtanderne have givet ſtrag, for ſaa havde de viiſt ſig imødekommende, og ſaa havde der været bedre Udfigt til Overenſkomſt, og det havde vi navnlig burdet gjøre, da Landſtthinget har viiſt ſig ſaa imødekommende. Nu vil jeg ſige, at Landſtthingets Imødekommen viſer ſig deri, at det af os forlanger 4—5 Millioner Kroner, og en ſaadan Imødekommen ſynes jeg nu ikke er ſærdeles paakjønneſværdig; men jeg vil overhovedet gjøre gjældende, at det ikke er det, det dreier ſig om. Det ærede Medlem ſer politiſk paa Sagerne; for ham er Finantsloven kun et Midde til at ſlutte politiſke Kompromiſſer. Hvis det er det, det ærede Medlem vil, maa han henvende ſig til dem, ſom bruge Finantsloven til det, ſom det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) oplyſte ved Udtryk, ſom ere bragte for nogle Ar tilbage, at Medlemmer af dette Thing have brugt Finantsloven til. Det ærede Medlem for Kjøbenhavnſ 4de Valgtreds vil jeg gjøre opmærkſom paa, at det Medlem af Thinget, ſom for Tiden er Kultusminiſter, var meget virkſom den Gang ikke blot for at afſlutte en Handel om det daværende Miniſterium imod en Finantslov, men endog for, at det ſkulde være ved Afſlutning af en ſkriftlig Kontrakt, ſom gik ud paa, at forinden Miniſteriet var ſolgt, blev der ikke bevilget Noget paa Finantsloven. Dette ligger ganſke uden